
Độc tài quân phiệt Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng

Vụ đàn áp biểu tình tại Miến Điện tuần lễ vừa qua cho thấy dân chủ còn lâu mới có thể đến cho các quốc gia của vùng Đông Nam Á. Miến Điện là một xứ cai trị bởi hình thức độc tài quân phiệt hàng 45 năm nay. Năm 1988 một cuộc nổi dậy của dân chúng đã bị đàn áp thẳng thừng với quân đội nổ súng vào sinh viên biểu tình sát hại hơn 3000 người. Bị dư luận toàn cầu lên án, đám quân phiệt gọi là junta lãnh đạo xứ này đã tự cô lập hóa với thế giới bên ngoài và tiếp tục cai trị bằng đàn áp tối đa với an ninh mật vụ kiểm soát dân chúng. Một nhân vật nổi tiếng chống đối chính quyền là bà Aung San Suu Kyi, được giải thưởng Nobel về hòa bình, nhưng vẫn bị chính quyền độc tài quân phiệt bắt giam tại gia 12 năm trong vòng 18 năm qua. Tuy nhiên bà là biểu tượng cho sự đòi hỏi về dân chủ tại Miến Điện và là sự khích lệ cho các cuộc biểu tình đòi dân chủ tại đây.

Cuộc nổi dậy của dân chúng Miến Điện lần này đặc biệt vì do các tăng sư Phật Giáo dẫn đầu. Khi chính quyền tăng giá xăng lên 500% ngày 19 tháng 8, dân chúng bắt đầu biểu tình lẻ tẻ chống đối. Nhưng chỉ đến khi các tăng sư Phật Giáo tham dự và xuống đường, tình hình mới căng thẳng và gây đe dọa cho chính quyền độc tài quân phiệt. Vào giữa tháng 9, các cuộc biểu tình này lan rộng, có lúc đến 100,000 người biểu tình ở thủ đô Rangoon, phố phường đầy các sư mặc áo đỏ, cầm tô xin cơm lật ngược lên, ra dấu hiệu chống đối chính quyền và gạt bỏ thành phần lãnh đạo quân phiệt này ra khỏi Phật Giáo, vốn là quốc giáo của xứ Miến Điện. Đây là sự đe dọa nặng nề nhất cho chính quyền vì dân Miến sùng đạo Phật và thành phần tăng sư tại xứ này lên đến 400,000 người, nhiều ngang hàng với lực lượng quân đội.

Thế nguy cho giới lãnh đạo quân phiệt, cầm đầu bởi tướng Than Shwe và phụ tá là tướng Maung Aye, là khi các tăng sư Phật Giáo xuống đường biểu tình, dưới mắt dân chúng

chính quyền đã bị mất tín nhiệm hoàn toàn. Vì thế sau gần một tháng để yên, chính quyền này đã ra lệnh đàn áp tối đa bằng vũ lực, xả súng bắn vào đám biểu tình và tấn công các chùa chiền, bắt giữ hàng ngàn các tu sĩ Phật Giáo. Con số người bị chết do chính quyền đưa ra là 9 người, nhưng thực tế theo các nhà ngoại giao Úc và Anh, con số tử vong nhiều hơn nhiều có thể đến hàng trăm hay hàng ngàn người bị sát hại.

Phản ứng của Hoa Kỳ và các quốc gia Tây Phương là lên án chính quyền độc tài quân phiệt Miến Điện, như Tổng Thống George W Bush và thủ tướng Anh Gordon Brown đều kêu gọi Hội Đồng Bảo An ra biện pháp chế tài. Tuy nhiên Trung Hoa là thành viên của Hội Đồng Bảo An tại Liên Hiệp Quốc đã chống đối ngay cả đến việc tổ chức này lên án chính quyền Miến và ra dấu hiệu sẽ phủ quyết những biện pháp chế tài nếu Hội Đồng Bảo An bỏ phiếu cho việc này! Trung Hoa là quốc gia có liên hệ mật thiết về kinh tế với Miến Điện, đã giúp đầu tư vào xứ này và muốn bảo vệ thể chế độc tài quân phiệt tại đây. Hai quốc gia khác cũng có đầu tư vào Miến là Nga và Ấn Độ cũng đều im hơi lặng tiếng hay chỉ ra thông cáo lấy lệ, không muốn nhắc đến việc chế tài. Trong khi đó Hoa Kỳ gần như không có một đòn bẫy áp lực nào có thể ảnh hưởng đến chính quyền Miến và chỉ có thể kêu gọi xuống Trung Hoa hãy dùng ảnh hưởng của mình để khuyến cáo chính quyền Miến nhẹ tay với dân biểu tình!!

* *

Việc Trung Hoa ngăn cản Hội Đồng Bảo An của Liên Hiệp Quốc ra thông cáo kết án chính quyền Miến Điện và chặn các biện pháp chế tài, kèm với việc Hoa Kỳ bất lực không có chút ảnh hưởng nào, cho thấy cán cân lực lượng về chiến lược địa dư đã thay đổi nhiều tại địa bàn Đông Nam Á Châu.

Dưới mắt của Bắc Kinh, xứ Miến Điện giáp giới với Trung Hoa đã là một thứ chướng ngại trong vòng kiểm soát của chính quyền cộng sản Trung

Hoa và không thể để cho các cường quốc khác dính líu hay có áp lực vào được. Trung Hoa đầu tư vào Miến Điện và viện trợ vũ khí cho chính quyền quân phiệt nhằm giữ vững chế độ độc tài này nằm trong việc bảo vệ quyền lợi của Trung Hoa. Khi đầu tư vào năng lượng và tài nguyên của Miến Điện, Trung Hoa trước hết có lợi vì đang cần nhiều nhiên liệu cho phát triển kỹ nghệ, đồng thời tạo cơ hội tham nhũng cho thiếu số cai trị Miến Điện, giúp bọn này làm giàu và giữ đa số dân chúng Miến nghèo đói, khó lòng nổi loạn.

Ngoài ra nếu để mặc cho Miến trở thành một xứ dân chủ, điều này sẽ gây ảnh hưởng không nhỏ cho việc tạo cơ hội cho những phong trào đòi dân chủ ngay tại Trung Hoa. Hơn thế nữa, vai trò của tôn giáo như Phật Giáo đứng ra tổ chức biểu tình và đòi tự do dân chủ như tại Miến Điện là điều chính quyền cộng sản Bắc Kinh rất sợ hãi và tìm đủ cách để ngăn chặn. Bằng chứng là việc đàn áp Pháp Luân Công những năm gần đây của chính quyền cộng sản, cũng như việc kiểm chế các tôn giáo khác dưới hình thức quốc doanh của chính quyền cộng sản cho thấy Bắc kinh rất e ngại ảnh hưởng của tôn giáo trên việc giữ vững chế độ độc tài đảng trị hiện tại.

Bảo vệ chế độ độc tài quân phiệt tại Miến Điện là điều Trung Hoa phải làm với bất cứ giá nào. Vì nếu để Hoa Kỳ có cơ hội khuyến khích dân chủ tại Miến Điện, Trung Hoa sẽ cảm thấy bị bao vây nặng nề hơn trong chiến lược kiểm soát Trung Hoa của Hoa Kỳ. Thực sự trong những năm gần đây, chính quyền Bush bị sa lầy tại Iraq nên đối với Trung Hoa đã tỏ ra lơ là. Nhưng dưới thời bộ trưởng quốc phòng Donald Rumsfeld, trước khi tình hình Iraq ngày một tệ hại hơn, chiến lược kiểm soát Trung Hoa đã là một trong những trọng tâm của hoạch định chính sách đường xa của Ngũ Giác Đài. Chiến lược kiểm soát này gồm Nhật Bản và Đại Hàn trấn vùng Bắc Á, Ấn Độ vùng Nam Á và Việt Nam vùng Đông Nam và trọng tâm của quân lực Hoa Kỳ sẽ di chuyển từ vùng Đại Tây Dương sang vùng Thái Bình Dương để sửa soạn cho một

---

cuộc tranh hùng với Trung Hoa trong tương lai. Dĩ nhiên hiện nay với cuộc chiến Iraq, Hoa Kỳ không còn lòng dạ nào để kiểm tỏa Trung Hoa một cách hữu hiệu, nhưng trong tương lai, khi tình hình Trung Đông tương đối ổn định hơn, Hoa Kỳ sẽ phải chú tâm đến những tham vọng ngày một lộ liễu hơn của Trung Hoa và chiến lược kiểm tỏa này sẽ được tiến tới một cách rõ ràng và hữu hiệu hơn.

Vi thể một tình hình bất ổn về chính trị tại Miến Điện là điều Trung Hoa hết sức lo ngại, nếu quốc gia lân bang này tiến tới dân chủ và bắt đầu đi sát với Hoa Kỳ hay Nhật, sẽ tạo ra một vòng đai khác nối liền phía Nam và phía Đông để ngăn chặn Trung Hoa. Bảo vệ và yểm trợ tối đa chế độ quân phiệt hiện nay tại Miến là điều Bắc Kinh phải làm để chống lại chiến lược kiểm tỏa của Hoa Kỳ và giữ vững Miến Điện trong quỹ đạo và sự sai khiến của Trung Hoa.

Điều này cho thấy dù thế giới có phản kháng đến đâu đi nữa, tình hình rối loạn tại Miến Điện cũng sẽ bị chính quyền độc tài tại đây dẹp yên, dù cho có thăm sát bao nhiêu dân chúng hay tăng sứ cũng mặc kệ. Với Trung Hoa đứng sau lưng và dùng quyền phủ quyết tại Hội Đồng Bảo An, thể chế độc tài quân phiệt tại Miến Điện có lẽ sẽ còn kéo dài còn lâu.

Đây cũng là bài học cho các xứ lân bang khác của Trung Hoa tại vùng Đông Nam Á trong đó có Việt Nam. Là không thể rơi vào quỹ đạo của Trung Hoa, quốc gia luôn luôn có mộng thống trị toàn cõi Á Châu và không từ bất cứ hành vi tàn bạo nào để thực hiện tham vọng của mình. Như Tây Tạng, Tân Cương và các vùng đất khác giáp ranh với Trung Hoa trong lịch sử từ trước đến nay đã chứng minh rõ ràng. Là Trung Hoa luôn luôn có ý đồ xâm chiếm đất đai, luôn luôn đe dọa các lân bang và sẽ không từ bỏ thủ đoạn nào để đạt được dã tâm của mình.

Khuất Phong Nguyễn Đình Phùng
<http://www.nguyendinhphung.com/>